

הספור החסידי

הרבנית מנוחה רחל והגשם

הרבנית מנוחה רחל סלונים עליה השלום הייתה בתו של רבי דובער, האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש. היא נולדה ביום שלישי י"ט בכסלו תקנ"ט, ביום שבו יצא האדמו"ר הזקן ממאסרו.

כאשר אביה של הרבנית מנוחה רחל התבשר כי נולדה לו בת, שמח ואמר: "מעלה מנוחה תהיה לנו" ולכן, קרא לה 'מנוחה'. שמה השני של הרבנית הוא 'רחל' – על שם בתו הצעירה של רבי שניאור זלמן, האדמו"ר הזקן.

הרבנית מנוחה רחל השתוקקה מאוד לעלות לארץ ישראל. פעם חלתה והרופאים התיאשו מחייה, אביה הורה ללחש באזנה בשמו שהיא תבריא ותזכה לעלות לארץ הקדש. ואכן, מיד היא הבריאה.

בעצת אדמו"ר ה'צמח צדק' עלתה בשנת תר"ה עם משפחתה לארץ הקדש והתיישבה בעיר הקדש חברון.

כאשר הרבנית נכנסה להפרד מאדמו"ר ה'צמח צדק' התאוננה בפניו שהיא חוששת לצאת לדרך עקב הגשמים. ענה אדמו"ר ה'צמח צדק': "ומה בכך? תסעי בין טפות הגשם!" מאותו יום לא ירדה עליה טפת גשם עד יומה האחרון.

בהגיעה לחברון יסדה את קהלת חב"ד שם. יהודי העיר ואף הגוים התייחסו אליה כצדיקה וכנו אותה "די באבע (הסבתא) מנוחה רחל". רבים אף היו באים להתברך מפיה.